

Derek Prince

Dịch giả: David To

Thẩm Quyền
và Quyền Năng
của
LỜI ĐỨC CHÚA TRỜI

DEREK PRINCE MINISTRIES – ASIA/ PACIFIC

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

Nguyên tác: AUTHORITY AND POWER OF GOD'S WORD

Bản quyền © 2019 Chức vụ Derek Prince Quốc tế

Được xuất bản bởi Mục vụ Derek Prince - Châu Á/Thái Bình Dương

Hộp thư số 2029, Christ Church, New Zealand

admin@dpm.co.nz

Bản quyền đã được đăng ký.

ISBN 978-93-82910-03-09

Không phần nào của quyển sách này được sao chép hoặc truyền lại dưới bất kỳ hình thức nào hoặc bất kỳ phương tiện nào, điện tử hoặc máy móc, bao gồm bản photo, ghi âm, hoặc bằng các phương tiện lưu trữ thông tin và hệ thống phục hồi, mà không có văn bản cho phép từ nhà xuất bản.

Thiết kế Bìa: DPM- Châu Á/ Thái Bình Dương

Để nhận thêm những sự dạy dỗ chất lượng từ Kinh Thánh của Derek Prince, xin vui lòng truy cập trang web: www.dpmvietnam.org

<https://vi.dpmvietnam.org/> and <https://en.dpmvietnam.org>

THẨM QUYỀN VÀ QUYỀN NĂNG CỦA LỜI ĐỨC CHÚA TRỜI

Trong quyển sách nhỏ này, chúng ta muốn nghiên cứu về các thuộc tính của Kinh Thánh, Lời của Đức Chúa Trời — và đặc biệt là thẩm quyền và quyền năng của Kinh Thánh. Điểm đầu tiên, điểm này sẽ giúp chúng ta xem xét nguồn gốc và tác giả của **Lời – chính Đức Chúa Trời**.

Trước tiên, hãy nhận biết có hai cách khác nhau mà tựa đề “Lời của Đức Chúa Trời” được áp dụng. Cả Kinh Thánh lẫn Chúa Giê-xu Christ đều được gọi là “Lời của Đức Chúa Trời.” Điều này cho thấy thực tế là có một sự đồng nhất trọn vẹn giữa Chúa Giê-xu và Kinh Thánh. Kinh Thánh là Lời thành văn của Đức Chúa Trời; Chúa Giê-xu là Ngôi Lời của Đức Chúa Trời.

Nếu chúng ta thực sự muốn liên hệ cách đúng cách với Chúa Giê-xu thì chúng ta phải liên hệ đúng cách với Kinh Thánh. Chúng ta không thể liên hệ đúng cách

với Chúa Giê-xu nhưng lại liên hệ cách sai trật với Kinh Thánh. Đề tài này — thẩm quyền và quyền năng của Lời Chúa — rõ ràng là rất quan trọng với chúng ta.

Tác giả

Nếu chúng ta dừng lại để xem xét, thì từ ngữ *thẩm quyền* (*authority*) xuất phát từ từ ngữ *tác giả* (*author*). Nói cách khác, chính tác giả ban thẩm quyền cho bất cứ điều gì tác giả tạo nên. Do đó, chúng ta cần biết tác giả của Kinh Thánh là ai. Chính Kinh Thánh đã trả lời rõ ràng cho câu hỏi này:

“Cả Kinh Thánh đều được Đức Chúa Trời cảm thúc, có ích cho sự dạy dỗ, khiển trách, sửa trị và huấn luyện trong sự công chính, để người của Đức Chúa Trời được toàn vẹn và sẵn sàng cho mọi việc lành.”

II Ti-mô-thê 3:16-17

Nếu chúng ta muốn được trang bị đầy đủ và kỹ lưỡng cho mọi việc lành, nguồn gốc của sự chuẩn bị đó là Kinh Thánh. Phao-lô nói rằng cả Kinh Thánh đều được Đức Chúa Trời cảm thúc, tiếng Hy Lạp có nghĩa là “Đức Chúa Trời hà hơi.” Trong tiếng Hy Lạp, từ ngữ “*hơi thở*” và từ ngữ “*linh*” giống hệt nhau. Điều đó có nghĩa là cả Kinh Thánh đều được hà hơi bởi Linh của Đức Chúa Trời.

Nói cách khác, thẩm quyền đằng sau cả Kinh Thánh là thẩm quyền của Đức Thánh Linh. Ngài là tác giả, Đấng có thẩm quyền tối cao. Ngài đã dùng nhiều

kênh dẫn khác nhau và nhiều công cụ khác nhau, nhưng đằng sau tất cả là thẩm quyền của Đức Thánh Linh, mà Ngài chính là Đức Chúa Trời. Khi chúng ta chạm trán với Kinh Thánh là chúng ta đang chạm trán với quyền năng của chính Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời cảm thúc

Câu Kinh Thánh trên nói rằng *cả Kinh Thánh* đều được cảm thúc — không phải một phần của Kinh Thánh. Một số người muốn loại bỏ một số phần Kinh Thánh và cho rằng các phân đoạn ấy không được xem là thực sự có thẩm quyền. Nhưng điều đó không phù hợp với Kinh Thánh. Chính Đức Thánh Linh nói rằng cả Kinh thánh đều được Đức Chúa Trời cảm thúc và mọi Lời trong Kinh Thánh đều ích lợi. Nói cách khác, không có sách nào có thể bị loại bỏ hoặc bị coi là không quan trọng.

Những sách như E-xơ-ra và Nê-hê-mi rất quan trọng. Sách Nhã-ca cũng rất quan trọng. Sách tiên tri Na-hum cũng rất quan trọng. Chúng ta đừng chỉ tập trung vào một vài đoạn Kinh Thánh mà nhiều người biết đến và cũng đừng nghĩ rằng chỉ một vài đoạn Kinh Thánh ấy mới quan trọng, bởi vì điều đó là không đúng.

Nếu chúng ta muốn được trang bị, thì chúng ta phải được trang bị bởi toàn bộ Kinh thánh. Điều đó sẽ mất nhiều năm, vì đó là tiến trình phát triển không ngừng. Chúng ta đi tới sức lực lần lần thêm. (Thi thiên 84:7) khi chúng ta suy gẫm, học hỏi và áp dụng Lời

của Đức Chúa Trời. Hãy nhớ rằng Chúa Giê-xu nói hãy xây dựng trên nền tảng của Ngài là nghe và làm theo Lời của Đức Chúa Trời. (Xem trong Ma-thi-ơ 7:24.) Không chỉ nghe mà thôi nhưng nghe và làm theo.

Một Đấng Thông Giải

Liên quan đến việc giải nghĩa Kinh Thánh, chỉ có một Đấng thông giải được ủy quyền — chính Tác Giả. Có khá nhiều cuốn sách mang tên tôi là tác giả. Nếu bất cứ ai không biết chắc chắn ý của những cuốn sách đó muốn nói, thì tôi sẽ là người tốt nhất họ cần đến để tham khảo ý kiến, bởi vì tôi biết tôi nói gì. Tôi có thể đã không nói rõ ràng như tôi nên nói, nhưng tôi biết điều tôi nói có nghĩa gì, bởi vì tôi đã viết nó. Nếu chúng ta muốn biết nghĩa của bất kỳ đoạn Kinh Thánh nào, chúng ta cũng cần phải tham khảo ý kiến của Tác giả. Ngài là Đấng duy nhất được phép giải nghĩa Kinh Thánh.

Phi-e-rơ nói rằng:

“Trước hết, anh em phải hiểu rằng không có lời tiên tri nào trong Kinh Thánh được giải thích theo ý riêng của một người nào, vì không có lời tiên tri nào đến bởi ý người, nhưng người ta được Đức Thánh Linh cảm thúc nói ra từ Đức Chúa Trời.”

II Phi-e-rơ 1:20–21

Không một cá nhân nào có thể giải nghĩa Kinh Thánh. Chỉ có Đức Thánh Linh mới được phép làm điều đó. Phi-e-rơ đồng ý với những gì Phao-lô đã nói: thẩm quyền đằng sau Kinh Thánh - nguồn cảm hứng của Kinh Thánh - là Đức Thánh Linh.

Sự Sai Lầm Của Con Người

Chúng ta có thể nói một cách hợp lý: “Nhưng những người viết Kinh Thánh trong nhiều trường hợp họ cũng rất yếu đuối và có thể sai lầm. Kinh Thánh thậm chí còn ghi lại nhiều tội lỗi của họ.”

Đó là một dấu hiệu về tính chính xác của Kinh Thánh, nó ký thuật lại tội lỗi của những người đã viết nó. Rất nhiều người ngày hôm nay sẽ bùng bít tội lỗi của họ và né tránh chúng, họ cảm thấy khó chịu thay vì dám bộc lộ sai lầm của mình. Không có tác giả nào của Kinh Thánh làm điều đó. Ngay cả Đa-vít, tác giả của hầu hết sách Thi Thiên, đã ghi lại những tội lỗi nghiêm trọng của mình cho mọi người đọc.

Làm sao Kinh Thánh có thể không sai lầm nếu những người viết Kinh thánh phạm sai lầm? Chúng ta thấy một câu trả lời hay cho câu hỏi đó trong Thi Thiên:

*“Các lời Đức Giê-hô-va là lời trong sạch,
dường như bạc đã thét trong nồi dốt bằng
gốm, luyện đến bảy lần.”*

Thi thiên 12:6

Trong phân đoạn này, chúng ta thấy một bức tranh về cách mà người ta luyện kim. Họ sẽ xây lò nung bằng đất sét, thắp một ngọn lửa trong đó, và sau đó đặt kim loại vào lò để tinh luyện. Chúng ta thấy có ba yếu tố trong bức tranh đó là: 1) lò đất sét tượng trưng cho công cụ của con người 2) ngọn lửa tượng trưng cho Đức Thánh Linh thanh luyện và 3) bạc, đó là sứ điệp. Điều đó cho chúng ta biết thể nào những người nam và những người nữ phạm sai lầm có thể là những ông dẫn để tạo ra Lời đầy cảm hứng và có thẩm quyền của Đức Chúa Trời. Đất sét là nôi dốt của con người. Ngọn lửa là Đức Thánh Linh. Bạc, được tinh luyện bảy lần, khiến cho nó hoàn toàn tinh sạch, đó là sứ điệp của Đức Chúa Trời.

Số bảy trong Kinh Thánh liên kết chúng ta với hai thực tại đó là: Đức Thánh Linh và sự trọn vẹn. Sự trọn vẹn là bởi Đức Thánh Linh. Kinh Thánh, mặc dù phải qua các nôi dốt (nôi làm bằng đất sét) - những người nam và những người nữ yếu đuối, phạm sai lầm, tội lỗi - đã được tinh luyện bảy lần bởi ngọn lửa của Đức Thánh Linh. Vì thế Kinh Thánh hoàn toàn đáng tin cậy.

Chúa Giê-xu và Kinh Thánh

Để hiểu thẩm quyền và quyền năng của Lời Chúa, chúng ta cần phải xem thái độ của chính Chúa Giê-xu đối với Kinh Thánh, bởi vì đối với chúng ta là môn đồ của Ngài, Ngài là khuôn mẫu, là tấm gương của chúng ta. Chúa Giê-xu liên hệ với Lời Kinh Thánh như thế nào? Hãy xem một ích lợi của Kinh Thánh trong Phúc

Âm Giảng. Trong bối cảnh thảo luận với các nhà lãnh đạo Do Thái, Chúa Giê-xu nói:

*“Nếu luật pháp gọi những người nhận được
lời của Đức Chúa Trời là thần, và lời Kinh
Thánh không thể hủy bỏ được...”*

Giăng 10:35

Trong đó có một câu, Chúa Giê-xu ban cho Kinh Thánh hai danh hiệu mà những người theo Ngài đã dùng đó là: “Lời của Đức Chúa Trời” và “Lời Kinh Thánh.” Khi Chúa Giê-xu nhận biết Kinh Thánh là “Lời của Đức Chúa Trời”, điều đó có nghĩa là Kinh Thánh bắt nguồn từ Đức Chúa Trời. Nó không bắt nguồn từ con người. Nó đến từ Thiên Đàng - từ Đức Chúa Trời.

Khi nói đến “Kinh Thánh,” Chúa Giê-xu có ý nói đến lời thành văn. Đức Chúa Trời đã nói nhiều điều không được ghi chép bằng văn bản, nhưng những điều được ghi lại trong Kinh Thánh — Lời Chúa — được ghi lại vì lợi ích đặc biệt của chúng ta. Chúng chứa đựng tất cả những gì chúng ta cần biết về sự cứu rỗi của chúng ta.

Thái độ của Chúa Giê-xu đối với Kinh Thánh được tóm tắt trong cụm từ đó: “Lời Kinh Thánh không thể hủy bỏ được.” Không gì có thể diễn tả một cách đầy trọn về thẩm quyền của Kinh Thánh hơn là cụm từ đơn giản ấy. Nếu chúng ta tin rằng Kinh Thánh không thể bị hủy bỏ, thì Đức Chúa Trời nói với chúng ta rằng Ngài sẽ chịu trách nhiệm về điều đó. Ngài mong đợi

chúng ta chấp nhận thẩm quyền của Kinh Thánh trong mọi lĩnh vực trong đời sống của chúng ta.

Cách Chúa Giê-xu sử dụng Kinh Thánh

Về cách chúng ta áp dụng Kinh Thánh, ở đây một lần nữa, Chúa Giê-xu là khuôn mẫu cho chúng ta. Hãy nhìn những gì đã xảy ra khi Chúa Giê-xu bị Sa-tan cám dỗ ở trong hoang mạc. Câu chuyện bắt đầu ở cuối đoạn 3 của sách Ma-thi-ơ, bắt đầu với sự ghi chép của Giăng Báp-tít về việc làm phép báp-têm cho Chúa Giê-xu ở sông Giô-đanh.

“Vừa khi Đức Chúa Giê-xu được báp-têm xong, và lên khỏi nước, thì các tầng trời mở ra, Ngài thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời giáng xuống như chim bồ câu, ngự trên Ngài”

Ma-thi-ơ 3:16

Điều quan trọng là chúng ta phải thấy rằng Đức Thánh Linh cứ ở trên Chúa Giê-xu, được xác nhận bởi phần Kinh Thánh tương tự trong Giăng 1:32–34:

Giăng cũng làm chứng rằng: “Tôi đã thấy Thánh Linh từ trời giáng xuống như chim bồ câu, đậu trên Ngài. Chính tôi vốn không biết Ngài, nhưng Đấng đã sai tôi làm báp-têm bằng nước có phán với tôi: ‘Đấng mà ngươi sẽ thấy Thánh Linh giáng xuống, ngự lên trên, ấy là Đấng làm báp-têm bằng Đức Thánh Linh.’ Tôi đã thấy và làm chứng rằng, đây chính là Con Đức Chúa Trời.”

Đức Thánh Linh đã giáng xuống trên một số người trong chúng ta vào những thời điểm khác nhau. Nhưng Ngài không phải lúc nào cũng ở lại với chúng ta, bởi vì chúng ta đã nói và làm những điều khiến Ngài không thể ở lại được. Nhưng Chúa Giê-xu không bao giờ nói hay làm bất cứ điều gì làm buồn lòng Đức Thánh Linh hay khiến cho “chim bồ câu” bay đi.

Sau khi Chúa Giê-xu chịu báp têm, có một tiếng phán đến từ trời - tiếng phán của Đức Chúa Cha – Ngài phán rằng:

“Đây là Con yêu dấu của Ta, đẹp lòng Ta hoàn toàn.”

Ma-thi-ơ 3:17

Chúng ta có thể bị cám dỗ để nghĩ rằng sau một lời tuyên bố tuyệt vời như vậy, Chúa Giê-xu sẽ có một thời điểm thực sự thoải mái. Sau tất cả, Ngài đã được chứng thực bởi cả Đức Chúa Cha lẫn Đức Thánh Linh, và cả tiên tri Giăng Báp-tít. Nhưng sự thật không phải như vậy.

Tuyên bố tiếp theo của Đức Chúa Cha là Chúa Giê-xu sẽ được dẫn vào vùng hoang mạc để kiêng ăn trong bốn mươi ngày và bị Sa-tan cám dỗ. Đừng tưởng rằng phước lành của Đức Chúa Trời sẽ luôn làm cho cuộc sống trở nên dễ dàng, thoải mái. Trong thực tế, theo một nghĩa nào đó, nó có thể làm cho cuộc sống trở nên khó khăn hơn. Sa-tan chống đối cách mạnh mẽ hơn đối với những ai được Đức Chúa Trời xúc dầu.

Sách Phúc-âm Lu-ca nói rằng Chúa Giê-xu đã “được Thánh Linh đưa vào trong hoang mạc” (Lu-ca 4:1) nhưng sau bốn mươi ngày, Chúa Giê-xu đã trở lại “trong quyền năng của Đức Thánh Linh” (Lu-ca 4:14). Đó là hai trải nghiệm rất khác nhau. Một trải nghiệm là được dẫn dắt bởi Đức Thánh Linh; và trải nghiệm thứ hai là hành động và vận hành trong quyền năng của Đức Thánh Linh. Chúa Giê-xu đã không vận hành trong quyền năng của Thánh Linh cho đến khi Ngài đối đầu với Sa-tan và chiến thắng nó.

Ở một mức độ nào đó, lẽ thật này được áp dụng cho mỗi người chúng ta. Chúng ta sẽ phải vượt qua sự cám dỗ và kẻ thù nghịch để hành động trong quyền năng của Đức Thánh Linh.

Từ Phúc âm Ma-thi-ơ 4, chúng ta thấy rằng khi sự cám dỗ đến với Chúa Giê-xu, điều đầu tiên Sa-tan cám dỗ Ngài là sự nghi ngờ. Gần như luôn luôn, đó là cách tiếp cận ban đầu của Sa-tan. Hắn sẽ không ngay lập tức phủ nhận Lời của Đức Chúa Trời, nhưng hắn sẽ chất vấn lời Ngài. Và hắn sẽ khiến chúng ta nghi ngờ lời Ngài. Điều này đã lặp lại rất nhiều lần trong lịch sử Hội Thánh và hắn chưa bao giờ tìm ra một chiến thuật khác. Nhưng chúng ta đừng để chiến thuật đó đánh bại chúng ta.

Trong Ma-thi-ơ 4, chúng ta đọc những lời đầu tiên Sa-tan nói với Chúa Giê-xu:

Kẻ cám dỗ đến gần, nói với Ngài: “Nếu ngươi là Con Đức Chúa Trời, hãy khiến những đá này thành bánh đi.” Ma-thi-ơ 4:3

Hãy nhớ rằng, Đức Chúa Trời mới vừa phán từ trời và nói: *“Đây là Con yêu dấu của Ta.”* Nhưng Satan đã nói kích động Chúa Giê-xu để Ngài nghi ngờ những điều Ngài vừa nghe từ Đức Chúa Trời bằng cách nói: *“Nếu ngươi là Con Đức Chúa Trời, hãy khiến những đá này thành bánh đi.”*

Nhưng Đức Chúa Giê-xu đáp: “Có lời chép rằng: ‘Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng cũng nhờ mọi lời nói từ miệng Đức Chúa Trời.’
Câu 4

Thật thú vị khi nhận ra rằng tất cả những câu trả lời mà Chúa Giê-xu đáp lại với ba sự cám dỗ của Satan được lấy từ sách Phục-truyền-luật-lệ ký. Điều thú vị hơn nữa đó là cả Chúa Giê-xu lẫn ma quỷ đều chưa từng chất vấn thẩm quyền của sách Phục-truyền-luật-lệ ký. (Vậy tại sao chúng ta phải lãng phí thời gian của mình để nghi ngờ điều ấy?)

Đây là cách mà Chúa Giê-xu đối phó với mỗi cám dỗ: đương đầu với nó bằng Lời của Đức Chúa Trời. Chúng ta đừng bao giờ nghĩ rằng chúng ta đủ thông minh để tranh luận với ma quỷ. Hấn tinh ranh hơn chúng ta nhiều, và hắn đã kinh nghiệm vấn đề này một thời gian dài rồi. Chúng ta không thể thuyết phục hắn với những lý lẽ của chúng ta, vì vậy chúng ta phải đương đầu với hắn bằng Lời Chúa.

Mỗi lần Chúa Giê-xu bị cám dỗ, Ngài nói: *“Có Lời chép rằng...Có Lời chép rằng...Có Lời chép rằng”* (câu 4, 7, 10). Bất cứ khi nào Chúa Giê-xu nói điều đó, Sa-tan đều thay đổi chủ đề. Ma quỷ biết hắn

không thể chống đỡ nổi với Kinh Thánh. Khi bị cám dỗ đừng cố gắng chiến thắng Sa-tan bằng triết học hay thần học. Chỉ cần trả lời với hắn rằng: “Có Lời Đức Chúa Trời chép rằng”

SỰ CÁM DỠ ĐẦU TIÊN

Chúa Giê-xu đã không phạm sai lầm như Ê-va đã phạm. Vào buổi đầu lịch sử nhân loại trong vài câu đầu tiên của sách Sáng-thế-ký 3:

“Vả, trong các loài thú đồng mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã làm nên, có con rắn là giống quý quyết hơn hết. Rắn nói cùng người nữ rằng: Mà chi! Đức Chúa Trời há có phán dặn các ngươi không được phép ăn trái các cây trong vườn sao?”

Sáng thế ký 3:1

Con rắn đã cám dỗ Ê-va làm điều gì đầu tiên? Đó là nghi ngờ. Và khi nghi ngờ đến, bước tiếp theo là vô tín. Và khi sự vô tín xuất hiện, bước tiếp theo là không vâng lời (sự bất tuân). Hãy nhớ rõ điều đó. Chúng ta đừng bao giờ áp ủ sự nghi ngờ.

Ê-va mắc sai lầm khi bà nghĩ rằng mình sẽ đổi đầu với ma quỷ ở cấp độ của mình. Bà trả lời hắn rằng: *“Chúng ta được ăn trái các cây trong vườn”* – bà đã không muốn thừa nhận rằng có bất kỳ sự giới hạn nào – *“song về phân trái của cây mọc giữa vườn”* là cây biết điều thiện và điều ác. Liên quan đến cây đó, bà nói rằng: *“Đức Chúa Trời có phán rằng: Hai người*

chẳng nên ăn đến và cũng chẳng nên đá động đến, e khi hai người phải chết chẳng.” (câu 3). Hãy chú ý câu trả lời của ma quỷ:

“Rắn bèn nói với người nữ rằng: Hai người chẳng chết đâu;”

Câu 4

Ma quỷ bắt đầu bằng sự nghi vấn, nhưng hẳn lại liên tục phủ nhận. Một nghiên cứu về lịch sử của Hội Thánh trong hàng trăm năm qua cho biết rằng bất cứ nơi nào Sa-tan thuyết phục các nhà thần học hay các nhà truyền giáo để họ nghi vấn về Kinh Thánh, hẳn luôn đưa họ đến chỗ thực sự phủ nhận Lời Chúa. Đừng bắt đầu con đường sa sút đó. Kinh Thánh có thẩm quyền. Đó là Lời của Đức Chúa Trời. Hãy tiếp nhận lời Ngài. Hãy sống bởi Lời đó. Hãy trả lời ma quỷ bằng Lời Chúa. Hẳn không thể đáp trả được khi *“có Lời của Đức Chúa Trời chép rằng”*

Phao-lô nói: “Hãy đội mũ của sự cứu rỗi, và cầm gươm của Thánh Linh, là lời Đức Chúa Trời.” Ê-phê-sô 6:17

Có hai từ tiếng Hy-lạp dịch là “Lời” Một là *Logos*. Hai là *Rhema*. *Logos* là lời mang tính tổng quát, lời đời đời của Đức Chúa Trời. *Rhema* là lời đang phán của Đức Chúa Trời. Từ ngữ “*Lời*” được dùng trong Ê-phê-sô 6:17 là lời *Rhema*, lời đang phán của Đức Chúa Trời. Khi bạn đối diện với ma quỷ, bạn phải đương đầu với hắn bằng lời đang phán của Đức Chúa Trời.

Kinh Thánh sẽ không bảo vệ bạn nếu nó chỉ nằm đó trên giá sách của bạn, hoặc thậm chí nếu nó nằm

trên bàn bên cạnh giường ngủ của bạn. Kinh Thánh chỉ phát huy tác dụng khi bạn trích dẫn nó. Bạn phải đặt nó trong miệng bạn và công bố nó cho chính mình. Sau đó, nó sẽ trở thành một thanh gươm sắt bén để đánh bại ma quỷ. Hẳn không thể đáp trả được Lời Chúa.

Thẩm Quyền của Lời Chúa

Hãy nhìn vào những gì Chúa Giê-xu đã nói về thẩm quyền của Lời Đức Chúa Trời. Hãy nhớ lại phần trước, chúng ta thấy rằng Lời Kinh Thánh có nghĩa là “Lời của Đức Chúa Trời được chép thành văn bản.” Chúa Giê-xu nói:

“Đừng tưởng Ta đến để bãi bỏ luật pháp hay lời tiên tri; [đó là cách nói của người Do Thái về Cựu Ước] Ta đến, không phải để bãi bỏ, nhưng để hoàn tất. Vì thật, Ta bảo các con, trước khi trời đất qua đi, thì một chấm, một nét trong luật pháp cũng không thể qua đi được, cho đến lúc mọi sự được hoàn tất.”

Ma-thi-ơ 5:17-18

Từ “*một chấm*” trong tiếng Do Thái hiện đại *yodh* là chữ cái nhỏ nhất trong bảng chữ cái Hê-bơ-rơ, và “*một nét*” chỉ là một đường cong nhỏ thêm vào một chữ cái bằng văn bản để phân biệt nó với một chữ cái tương tự. Chúng là hai mục nhỏ nhất trong văn bản của Kinh Thánh, và Chúa Giê-xu nói chúng không thể qua đi được.

Lời tuyên bố này cho thấy rõ ràng rằng Chúa

Giê-xu thừa nhận quyền năng tuyệt đối của Lời Đức Chúa Trời. Ngài không đề cập đến *lời đang phán* của Đức Chúa Trời tại thời điểm đó, bởi vì những từ “một chấm” và “một nét” chỉ áp dụng cho *lời thành văn*. Chúa Giê-xu chứng thực hoàn toàn về thẩm quyền của Lời Đức Chúa Trời.

Xa hơn một chút, lúc gần cuối chức vụ của Ngài, Chúa Giê-xu đối đáp với những người Sa-đu-sê. Những người này là những người theo chủ nghĩa tự do của thời đó, những người này không chấp nhận thẩm quyền của mọi Lời của Kinh Thánh. Trong thực tế, họ chỉ chấp nhận thẩm quyền của năm sách đầu tiên, Ngũ Kinh của Mô-i-se. Họ không thừa nhận sự giảng dạy về sự sống lại từ cõi chết, và họ đã đến với Chúa Giê-xu với một câu hỏi hóc búa. Nhưng đây là cách Chúa Giê-xu trả lời họ:

“Còn về sự sống lại của người chết, các ngươi chưa đọc lời Đức Chúa Trời phán: ‘Ta là Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, Đức Chúa Trời của Gia-cốp’ hay sao? Ngài không phải là Đức Chúa Trời của kẻ chết, nhưng của người sống.”

Ma-thi-ơ 22: 31–32

Hãy chú ý cách Chúa Giê-xu áp dụng Kinh Thánh. Những lời mà Ngài trích dẫn được viết ra bởi Mô-i-se khoảng mười bốn thế kỷ trước đó. Chúng thực sự là những lời phán trực tiếp của Chúa cho Mô-i-se. Nhưng Chúa Giê-xu không nói về chúng như những điều đã được nói với Mô-i-se mười bốn thế kỷ trước. Thay vào đó, Ngài nói: “*các ngươi chưa đọc lời Đức Chúa Trời*

phán hay sao?” (Nhấn mạnh thêm). Cách Chúa Giê-xu trình bày Lời của Đức Chúa Trời trong vấn đề này cho thấy một điều gì đó rất quyền năng đối với chúng ta ngày nay. Kinh Thánh không bao giờ lỗi thời. Nó không bao giờ chỉ là bản ghi chép bởi sự khôn ngoan của con người. Ngay cả khi nó được viết cách đây ba nghìn năm, nó vẫn là những lời mà Đức Chúa Trời phán với chúng ta ngày nay. Đó là thẩm quyền của Kinh Thánh theo cách hiểu của Chúa Giê-xu.

Kinh Thánh Được Ứng Nghiệm

Ngoài việc tìm hiểu cách mà Chúa Giê-xu đã hiểu và dùng Kinh Thánh, chúng ta cần phải nhìn xem cuộc đời của Chúa Giê-xu đã làm ứng nghiệm Lời Kinh Thánh như thế nào nữa. Nếu chúng ta đi qua hết toàn bộ Tân ước, chúng ta sẽ tìm được mười tám địa chỉ khác nhau nói về điều đó. Về những sự kiện đặc biệt trong cuộc đời của Chúa Giê-xu, có lời chép rằng: “Kinh Thánh được ứng nghiệm.” Nói cách khác, không chỉ Chúa Giê-xu tin vào Lời Kinh Thánh. Không chỉ đơn thuần là Ngài công bố Lời Kinh Thánh, Ngài cũng vâng theo Lời Kinh Thánh. Toàn bộ cuộc đời của Ngài là sự tỏ ra của Kinh Thánh.

Chúng ta có thể nhìn vào nhiều khía cạnh của cuộc đời Ngài để khẳng định lẽ thật này. Tuy nhiên, vì mục đích của chúng ta trong cuốn sách này, tôi chỉ cung cấp bốn tài liệu tham khảo cụ thể để nghiên cứu sâu hơn. Những điều này liên quan đến sự giáng sinh của Ngài, đời sống trên đất của Ngài, sự chết và sự sống lại của Ngài. Liên quan đến từng điều này, Kinh

Thánh kể về những sự kiện đã diễn ra để chứng thực rằng “Kinh Thánh được ứng nghiệm.” (Xem Ma-thi-ơ 1:22; 12:17; 27:35; Lu-ca 24:44.) Chúa Giê-xu xác nhận rằng không có gì mạnh mẽ hơn thẩm quyền của Kinh Thánh với chính những sự kiện trong cuộc đời Ngài.

Thẩm Quyền Đằng Sau Kinh Thánh

Khi chúng ta nghiên cứu các phân đoạn trong Tân Ước, hãy chú ý đến một câu hỏi quan trọng. Thẩm quyền đằng sau Tân Ước là gì? Bạn có thể ngạc nhiên khi biết rằng nó có cùng thẩm quyền với thẩm quyền đằng sau Cựu Ước. Đặc biệt, chúng ta sẽ xem xét hai đoạn mà Chúa Giê-xu nói với các môn đồ của Ngài.

Trong đoạn đầu tiên của những đoạn này, Chúa Giê-xu nói rằng Ngài sẽ rời khỏi các môn đồ của Ngài. Ngài đang chuẩn bị cho họ sự kiện là Ngài sắp rời khỏi họ.

“Ta đã nói những điều này cho các con trong lúc Ta còn ở với các con. Nhưng Đấng An Ủi, tức là Đức Thánh Linh, mà Cha sẽ nhân danh Ta sai đến, Ngài sẽ dạy dỗ các con mọi điều, và nhắc các con nhớ tất cả những gì Ta đã truyền cho các con.”

Giăng 14:25–26

Thẩm quyền đằng sau những sách mà các môn đồ viết ra là thẩm quyền của Đức Thánh Linh. Chúa Giê-xu nói rằng Đức Thánh Linh sẽ giúp họ theo hai cách: Thứ nhất, những điều mà Chúa Giê-xu chưa

dạy họ, thì Đức Thánh Linh sẽ dạy họ. Thứ hai, bất cứ điều gì Chúa Giê-xu đã nói ra, có thể họ đã quên mất, nhưng Đức Thánh Linh sẽ nhắc lại cho họ. Sự ghi chép lại các sách phúc âm không phụ thuộc vào trí nhớ của con người - nó phụ thuộc vào lẽ thật của Đức Thánh Linh.

Thêm một chút nữa, Chúa Giê-xu mang đến cùng một lẽ thật như thế. Ngài nói với các môn đồ của Ngài rằng:

“Ta còn nhiều điều để nói với các con, nhưng bây giờ các con không thể hiểu nổi. Khi Thần Chân lý đến, Ngài sẽ dẫn các con vào mọi chân lý; vì Ngài không tự mình nói, nhưng sẽ nói những gì mình nghe, và công bố cho các con những gì sẽ đến.”

Giăng 16:12–13

Hãy để tôi chỉ ra rằng Chúa Giê-xu đã bỏ qua luật ngữ pháp để nhấn mạnh rằng Đức Thánh Linh không phải là *một thứ gì đó* mà là *một Đấng*. Theo ngữ pháp Hy-lạp, Chúa Giê-xu nên nói nó, nhưng Ngài đã không nói vậy. Ngài xưng Thánh Linh là Ngài. Nói cách khác, Đức Thánh Linh không chỉ là một thứ gì đó, Ngài là một thân vị. Và chúng ta cần phải liên hệ với Ngài như vậy.

Một lần nữa Chúa Giê-xu khẳng định một lẽ thật đầy sự khích lệ: bất cứ sự dạy dỗ nào chúng ta cần mà chúng ta chưa nhận được thì nó sẽ đến với chúng ta bởi Đức Thánh Linh.

Câu tiếp theo trong phân đoạn này nói rằng:

Ngài [Đức Thánh Linh] sẽ tôn vinh Ta, vì Ngài sẽ lấy những gì thuộc về Ta mà công bố cho các con.”

Câu 14

Để tôi chỉ ra một điểm cực kỳ quan trọng khác của Đức Thánh Linh trong đoạn này. Ngài luôn tôn vinh Chúa Giê-xu. Nếu bạn từng đối mặt với những biểu lộ thuộc linh không tôn vinh Chúa Giê-xu nhưng lại tôn vinh một cá nhân hay một thực thể nào đó, bạn có thể chắc chắn rằng linh ấy không phải là Đức Thánh Linh. Chức vụ tối cao của Đức Thánh Linh là bày tỏ và tôn vinh Chúa Giê-xu.

Kinh Thánh chỉ dẫn cho chúng ta rằng hãy thử các thần (I Giăng 4:1) và đây là một cách tốt để làm điều đó. Một cách chắc chắn để kiểm tra xem liệu một công tác hay một lời nói nào đó có đến từ Đức Thánh Linh hay không, hãy đặt câu hỏi: Điều này có tôn vinh Chúa Giê-xu không? Nếu nó không tôn vinh Chúa thì dù điều đó có vẻ tốt, có vẻ thuộc linh, có vẻ hoành tráng như thế nào đi nữa - thì đó cũng không phải là đến từ Đức Thánh Linh. Ngài sẽ không tôn vinh ai ngoài Chúa Giê-xu. Ngay giây phút con người bắt đầu nhận lấy vinh hiển cho chính họ thì Đức Thánh Linh nói rằng: “Xin lỗi, nhưng Ta phải đi. Người có thể tiếp tục, nhưng Ta sẽ không ở đây nữa.”

Trong những năm qua, tôi đã thấy nhiều chức vụ đi chệch hướng vì có điều này. Tôi không thể đếm được bao nhiêu chức vụ đã kết thúc trong sự thất bại

bởi vì con người đã lấy đi vinh quang mà Đức Thánh Linh chỉ dâng điều ấy cho Chúa Giê-xu mà thôi. Chúng ta cần đích thân nhận thức về chính bản thân mình. Chúng ta cần phải liên tục xét chính mình để xem liệu chúng ta có đang dâng vinh hiển cho Chúa Giê-xu không hay cố gắng thuyết phục mọi người rằng Derek Prince hay bất kỳ ai trong chúng ta là một người quan trọng. Derek Prince là một tội nhân được cứu bởi ân điển của Đức Chúa Trời — và điều tương tự cũng đúng với mỗi người chúng ta.

Chúa Giê-xu là Đấng duy nhất xứng đáng được nhận vinh quang. Và hãy nhắc nhở chúng ta về lẽ thật đó là một trong những vai trò chính của Đức Thánh Linh.

Bản Chất của Kinh Thánh

Chúng ta hãy tiếp tục với một chủ đề thực sự thú vị và quan trọng: Bản chất của Lời Chúa. Trong sách Hê-bơ-rơ, chúng ta thấy một bản phân tích về bản chất của Lời Chúa:

“Vì lời của Đức Chúa Trời là lời sống động và linh nghiệm, sắc hơn gươm hai lưỡi, xuyên thấu đến nỗi phân chia hồn với linh, khớp với tủy, phán đoán các tư tưởng và ý định trong lòng.”

Hê-bơ-rơ 4:12

Một lần nữa, chúng ta nhận thấy rằng Lời của Đức Chúa Trời được so sánh như một thanh gươm,

như chúng ta đã thấy trong phần trước trong Ê-phê-sô 6:17. Lời Chúa là một thanh gươm.

Hơn nữa, Lời của Đức Chúa Trời không hề chết, Lời Chúa là lời sống động. Lời Chúa không chỉ là những vết đen trên giấy trắng. Nó không chỉ là âm thanh phát ra từ miệng của một Thầy giảng đạo. Nó là sự sống. Nó sống động. Và bất cứ nơi nào nó đến, nó mang lại sự sống. Lời của Đức Chúa Trời là lời sống động và đầy quyền năng. Cảm ơn Chúa, nó thật quyền năng. Nó mạnh hơn tất cả những lời dối trá mà Sa-tan đã lấp đầy thế giới. Và Lời của Đức Chúa Trời là câu trả lời cuối cùng.

Tiếp theo, chúng ta đọc về những tác động của Lời Đức Chúa Trời trên chúng ta. Phần Kinh Thánh trên nói: “Lời Chúa xuyên thấu đến nỗi phân chia hồn với linh, khớp với tủy” Điều này rất thú vị. Kinh Thánh cho thấy rằng con người có 3 phần là: tâm linh, tâm hồn và thân thể. Thật ra, con người là một hữu thể có 3 phần được tạo ra giống như Đức Chúa Trời ba ngôi: Đức Cha, Đức Con và Đức Thánh Linh. Nhưng cách duy nhất chúng ta học để phân biệt giữa tâm hồn và tâm linh là bởi Lời của Đức Chúa Trời. Nó là công cụ sắc bén duy nhất để xuyên thấu và phân chia hồn, linh.

Điều này rất quan trọng, bởi vì khi chúng ta nghiên cứu Tân Ước, chúng ta thấy rằng tâm hồn, theo nhiều cách, thì đối lập với tâm linh. Chẳng hạn như, trong I Cô-rinh-tô 2, Phao-lô nói: *Người không có Thánh Linh không nhận được những điều từ Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì người ấy xem những điều này là điên rồ, và không thể hiểu được* (Xem câu 14) Vì vậy,

điều quan trọng là chúng ta học cách phân biệt giữa những gì thuộc về tâm linh và những gì thuộc về tâm hồn. Nhưng chỉ có Lời của Đức Chúa Trời mới có thể làm điều đó.

Lời Chúa cũng có thể phân chia giữa các khớp và tủy. Nói cách khác, Kinh Thánh có thể thâm nhập vào nơi mà không có dao mổ của bác sĩ phẫu thuật nào có thể thâm nhập được và Kinh Thánh có thể thâm nhập vào những nơi mà không có sự thăm dò của bác sĩ tâm thần có thể thâm nhập vào được. Đó là tác nhân duy nhất đưa chúng ta đến đúng độ sâu của nhân cách con người.

Trong phần tiếp theo của phân đoạn Kinh Thánh này, chúng ta thấy rằng Lời của Đức Chúa Trời “phán đoán các tư tưởng và ý định trong lòng.” *Phán đoán* có nghĩa là phân tích để thấy chính bản chất của một điều gì đó. Có người đã từng nói, nhiều năm trước khi tôi còn là một tín đồ trẻ tuổi (và điều này luôn luôn đánh động tôi) “Hãy nhớ rằng, khi bạn đang đọc Kinh Thánh, Kinh Thánh cũng đang đọc bạn.” Đó là một giao dịch hai chiều.

Điều này luôn luôn sống động với tôi, bởi vì tôi bắt đầu đọc Kinh Thánh như một nhà triết học chuyên nghiệp; coi nó như một công việc của nhà triết học. Lúc đầu, khi tôi bắt đầu đọc, tôi thấy nó rất ảm đạm. Nhưng tôi quyết tâm không bỏ cuộc.

Nhưng khi đọc, tôi phát hiện ra rằng mình bắt đầu cảm thấy khá khác biệt về bản thân mình. Cho đến thời điểm đó, tôi nghĩ tôi đã có câu trả lời cho mọi thứ—

triết học có thể đưa ra giải pháp cho mọi thứ. Nhưng khi tôi đọc Kinh Thánh, tôi trở nên ít tự tin hơn.

Tôi không thể hiểu những gì đang xảy ra với tôi. Tôi nghĩ rằng tôi đã già trước tuổi - mặc dù tôi thậm chí chưa đến 25 tuổi. Tôi đã không nhận ra rằng trong khi tôi đọc Kinh Thánh, Kinh Thánh cũng đọc tôi.

Sau một khoảng thời gian, tôi có cảm giác giống như Vua Bên-xát-sa ở tại bữa tiệc của ông ấy khi các dòng chữ xuất hiện trên tường: “Vua đã bị cân trên cái cân, và thấy là kém thiếu.” (Đa-ni-ên 5:27). Tính tự cao, kiêu ngạo, tự phụ và tâm trí xấu xa của tôi bắt suy yếu trước Kinh Thánh. Mặc dù tôi vẫn chưa tin vào Kinh Thánh vào thời điểm đó, nhưng nó vẫn đang thực hiện công tác của mình. Hãy nhớ rằng khi bạn đọc Kinh Thánh, Kinh Thánh cũng đang đọc bạn.

Lời Chúa Hành Động Trong Chúng Ta

Để biết thêm một khía cạnh nữa về những gì Kinh Thánh sẽ làm, hãy xem trong I Tê-sa-lô-ni-ca. Phao-lô đang viết thư cho các tín hữu ở Tê-sa-lô-ni-ca, những người đã đáp ứng một cách tuyệt vời với sứ điệp Phúc âm. Ông nói với họ rằng:

“Bởi vậy, chúng tôi không ngót cảm tạ Đức Chúa Trời, vì khi anh em nghe và tiếp nhận lời Đức Chúa Trời từ chúng tôi, anh em không tiếp nhận lời ấy như lời của loài người, nhưng đích thực là lời của Đức Chúa Trời, là lời tác động trong anh em, là những tín hữu.”

I Tê-sa-lô-ni-ca 2:13

Những gì Kinh Thánh sẽ làm trong bạn phụ thuộc vào cách bạn nhận lãnh. Nếu bạn nhận nó như lời của con người, nó sẽ không làm việc trọn vẹn trong bạn. Nhưng nếu bạn nhận nó như Lời của Đức Chúa Trời, nó sẽ hoạt động hiệu quả trong bạn.

Khi bạn đọc Kinh Thánh, hãy dành thời gian để nói với Chúa rằng: “Con tin đây là Lời của Ngài. Con tiếp nhận nó như là Lời của Ngài. Xin hãy để nó hành động trong con trong mọi lúc mọi nơi mà Ngài đem đến cho con, trong mọi lĩnh vực đời sống của con – tâm linh, tâm hồn và thân thể - bởi vì con tin điều đó.”

Mọi Điều Chúng Ta Cần

Phi-e-rơ đã tuyên bố một trong những phát biểu đáng chú ý nhất rất dễ thấy trong Kinh Thánh.

“Quyền năng của Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta mọi điều liên quan đến sự sống và sự tin kính, qua sự nhận biết Ngài là Đấng đã kêu gọi chúng ta bằng vinh quang và nhân đức của Ngài.”

II Phi-e-rơ 1:3

Đó là một khẳng định tuyệt vời! Quyền năng thiêng thượng, vô hạn của Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta mọi thứ chúng ta cần! Bạn có thể trả lời rằng: “Ồ, Chúa ơi, dường như con không có nó. Nó ở đâu vậy?” Câu tiếp theo cho chúng ta biết:

“Cũng bởi vinh quang nhân đức ấy, Ngài ban

cho chúng ta những lời hứa lớn lao và cao quý, để nhờ đó anh em có thể tránh khỏi sự băng hoại trong thế gian gây nên bởi tham dục, và trở nên người dự phần vào bản tính thiên thượng.”

Câu 4

Chúng ta thấy rằng từ đoạn này, Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta mọi điều chúng ta cần cho sự sống và sự tin kính. Chúng có trong *những lời hứa*. Tôi đã đặt ra câu này: “Sự cung ứng ở trong những lời hứa.” Vì vậy, nếu chúng ta muốn nhận được tất cả những gì Đức Chúa Trời cung ứng thì chúng ta phải nhận lãnh nó qua những lời hứa của Ngài, bởi vì chúng là tất cả mọi điều chúng ta cần.

Người Dự Phần Vào Bản Tính Của Đức Chúa Trời

Ngoài những lời hứa của Ngài thì sự cung ứng cũng đến qua sự hiểu biết về Chúa Giê-xu, bởi vì Kinh Thánh bày tỏ về Chúa Giê-xu. Và đây là một khẳng định tuyệt vời. (Nếu điều này không được viết rõ ràng trong Kinh Thánh, tôi sẽ không dám nói về điều này.) Thông qua việc dự phần vào những lời hứa thì chúng ta có thể trở thành những người dự phần vào bản tính thiên thượng, thoát khỏi sự băng hoại trong thế giới qua dục vọng xác thịt.

Ở đây, chúng ta cần phải rất cẩn thận, bởi vì có một loại giảng dạy nguy hiểm đang rất thịnh hành ngày nay. Sự giảng dạy này là nếu bạn tiếp tục kiên trì

và làm những điều đúng, bạn có thể trở thành đức chúa trời. Bạn có thể đã bắt gặp sự giảng dạy như thế rồi. Nó được gọi là sự dạy dỗ Tân thời đại. Nó kết hợp rất nhiều giữa triết học Hindu và tư tưởng phương Đông; triết học Tân thời đại dạy rằng nếu bạn tiếp tục kiên trì, bạn có thể trở thành đức chúa trời. (Những người Mormons cũng dạy như vậy, chỉ có điều là chưa công khai, nhưng sớm hay muộn gì họ cũng sẽ công khai.)

Tôi muốn nói với bạn rằng điều đó rõ ràng là sai lầm. Đây là một lý do cơ bản. Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa; còn chúng ta là loài thọ tạo. Loài thọ tạo không bao giờ có thể trở thành Đấng Tạo Hóa. Đó là một sự lừa dối. Nhưng chúng ta có thể trở thành người dự phần bản tính của Đức Chúa Trời khi chúng ta tiếp nhận và áp dụng những lời hứa của Ngài.

Tôi luôn nghĩ về cái thang của Gia-cốp trong vấn đề này. Bạn có lẽ nhớ giấc mơ của Gia-cốp. Ông vào sa mạc và ngủ thiếp đi, tựa gối trên một hòn đá. Trong khi Gia-cốp ngủ, ông có một khái tượng - một giấc mơ về một cái thang bắt từ dưới đất lên đến tận Thiên Đàng. Chân thang đặt trên đất, đỉnh thang đặt trên trời và các thiên sứ của Đức Chúa Trời đi lên đi xuống trên cái thang đó. Và chính Chúa Giê-xu ngự ở trên đỉnh thang, và Ngài phán với Gia-cốp trong giấc mơ.

Kinh Thánh, theo một ý nghĩa nào đó, giống như cái thang của Gia-cốp. Mỗi lời hứa là một bậc thang trên cái thang ấy. Mỗi khi bạn chiếm lấy một lời hứa mới, bạn sẽ lên một bậc cao hơn. Cuối cùng, nó sẽ đưa bạn đến Thiên Đàng.

Đừng bao giờ bỏ qua việc đọc Kinh Thánh. Đó là chìa khóa mang đến những điều tốt lành cho bạn và là chìa khóa mang đến sự thành công cho bạn. Đó là món quà quý giá nhất mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta.

Hãy nhớ rằng chúng ta có rất nhiều Kinh Thánh ngày hôm nay. Dù chúng ta thảo luận rằng chúng ta sẽ dùng bản dịch này hay bản dịch kia, dù chúng ta muốn có bản kinh thánh có kèm minh họa hay ghi chú. Nhưng hãy nhớ rằng có hàng triệu người trên thế giới ngày hôm nay chưa bao giờ được mở Kinh Thánh ra. Họ không có sự lựa chọn nào cả. Cũng hãy nhớ rằng trong nhiều thế kỷ trước, những người nam và những nữ đã hy sinh mạng sống của họ để bảo tồn Kinh Thánh cho bạn và tôi. Hãy dành cho Kinh Thánh sự tôn kính. Hãy tôn trọng Kinh Thánh vì đó là một trong nhiều cách mà Đức Chúa Trời hành động trong đời sống của chúng ta.

Tác Động của Lời Chúa

Bây giờ chúng ta sẽ đề cập đến một chủ đề rất thú vị đó là: những tác động của Lời Chúa. Như chúng ta đã thấy trước đây, Phao-lô nói với người Ê-xa-lô-ni-ca rằng Kinh Thánh hoạt động có hiệu quả trong họ bởi vì lòng tin của họ. (I Ê-xa-lô-ni-ca 2:13). Vì vậy, tôi muốn nêu ra chín tác động mà Lời Chúa có thể đem đến trong đời sống của chúng ta - chín khía cạnh mà Lời Chúa sẽ đem đến cho chúng ta.

1. Đức tin

Trước hết, chúng ta sẽ xem trong sách Rô-ma:

“Nhu vậy, đức tin đến từ những điều người ta nghe, mà người ta nghe là khi lời của Đấng Cơ-đốc được rao giảng.”

Rô-ma 10:17

Đó là một Lời Kinh Thánh thật tuyệt vời. Điều này đặc biệt có ý nghĩa đối với tôi bởi vì một lần nọ, tôi nằm bệnh viện trong một năm ở sa mạc Bắc Phi với một căn bệnh về da liễu mà các bác sĩ không thể chữa được trong điều kiện thời tiết ở đó. Cuối cùng họ gọi nó là bệnh chàm mãn tính. (Thực ra, ngày nay người ta vẫn chưa tìm được cách chữa bệnh đó) Lúc đó, tôi mới vừa trở thành Cơ-đốc nhân và tôi cứ tự nhủ: “Tôi biết nếu tôi có đức tin, Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho tôi.” Và điều tiếp theo tôi luôn nói là: “Nhưng tôi lại không có đức tin.” Tôi đang ở trong trạng thái mà John Bunyan nói, trong cuốn *Pilgrim's Progress*: “vũng bùn của sự chán nản” - thung lũng của sự tuyệt vọng. Rồi một ngày nọ, một tia sáng rực rỡ chiếu vào thung lũng tôi tắm đó. Nó đến từ Rô-ma 10:17: “Vậy thì, đức tin đến...” Nếu bạn không có đức tin, bạn có thể nhận được nó. Bạn không thể sống mà không có nó. Đức tin đến... bằng cách nghe Lời của Đức Chúa Trời.

Trong thời kỳ Tân Ước, hầu hết mọi người đều đọc Kinh Thánh lớn tiếng, ngay cả khi họ chỉ đọc cho mình nghe. Chẳng hạn như, chúng ta biết rằng khi hoạn quan Ê-thi-ô-pi ngồi trên xe ngựa, đọc sách tiên

tri Ê-sai và Phi-lip nghe ông đọc, mặc dù ông đang đọc cho mình nghe. (Xem Công-vụ 8:26–39.) Có vài điều cần phải nói về việc đọc to, bởi vì khi bạn nghe chính mình đọc, thì đức tin đến. Đó là thành phẩm số một của Kinh Thánh.

2. Sự tái sinh

Nhờ Lời của Đức Chúa Trời mà chúng ta được tái sinh. Gia-cơ nói về Đức Chúa Trời rằng:

“Ngài đã dùng lời chân lý [Kinh Thánh] sinh chúng ta theo ý định của Ngài, để chúng ta trở thành một loại trái đầu mùa trong các tạo vật của Ngài.”

Gia-cơ 1:18

Bạn có biết tại sao Đức Chúa Trời đã làm điều đó không? Bởi vì Ngài quyết định làm điều đó. Chúng ta không nhận thêm lời giải thích nào hơn thế. Khi chúng ta quay lại lúc sáng thế, tất cả mọi thứ đều bắt đầu với quyết định của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời quyết định tạo ra con người cho chính Ngài, và Ngài cũng quyết định họ sẽ được tái sinh bởi Lời của Đức Chúa Trời, Kinh Thánh. Đó là điều đã đem bạn và tôi đến chỗ nhận biết Chúa. Đó là lý do khiến chúng ta trở thành tạo vật mới, con dân của Đức Chúa Trời. Đó là Lời của Đức Chúa Trời.

Sau đó, Phi-e-rơ tiếp tục với chủ đề tương tự:

“Nhờ vâng phục chân lý, anh em đã thanh tẩy linh hồn mình để có được tình huynh đệ chân thành. Hãy hết lòng, tha thiết yêu thương nhau. Anh em đã được tái sinh, không phải bởi hạt giống dễ hư hoại, nhưng bởi hạt giống không hề hư hoại, đó là lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời.”

I Phi-e-rơ 1:22–23

Hãy chú ý rằng bạn tẩy sạch tâm hồn của mình bằng cách vâng theo lẽ thật. Không phải bởi việc nghe lẽ thật, nhưng bởi sự vâng theo lẽ thật. Kết quả sẽ là tình yêu chân thành.

Hạt giống không hề hư hoại đó là hạt giống của Lời Đức Chúa Trời. Khi nó được tiếp nhận vào lòng bởi đức tin, nó tạo ra sự sống mới – sự tái sinh. Hạt giống không hề bị hư hoại; thì đời sống mà nó tạo ra cũng không hề hư hoại. Bản chất của hạt giống quyết định bản chất của sự sống mà nó mang đến. Nếu bạn trồng hạt của quả táo, bạn sẽ không thể nhận được cây cam. Bản chất của hạt giống quyết định bản chất của sự sống. Lời của Đức Chúa Trời không hề bị hư hoại, và sự sống mà nó tạo ra cũng không hề bị hư hoại. Nó là điều tuyệt diệu, thánh thiện, vĩnh cửu.

3. Sự Nuôi Dưỡng Cho Tâm Linh

Một khi bạn được tái sinh, điều bạn cần đó là sự nuôi dưỡng. Điều tuyệt diệu đó là Lời của Đức Chúa Trời đã cung cấp chất dinh dưỡng phù hợp với mọi giai đoạn phát triển thuộc linh. Khi bạn chỉ là một con

đồ thuộc linh, bạn cần sữa. Đó là điều Phi-e-rơ đã nói trong chương tiếp theo:

“Anh em hãy khao khát sữa thiêng liêng thuần khiết như trẻ sơ sinh, để nhờ đó anh em được lớn lên trong sự cứu rỗi.”

I Phi-e-rơ 2:2

Một khi bạn được tái sinh, bạn nên có một sự ham muốn lành mạnh về Lời của Đức Chúa Trời. Hầu hết các Cơ-độc nhân đều làm chứng rằng khi họ được tái sinh, điều duy nhất họ muốn làm đó là đọc Kinh Thánh. Chúng ta được tái sinh như những đứa trẻ khỏe mạnh với một sự khao khát lành mạnh cho một điều mà thực sự có thể nuôi dưỡng chúng ta.

Khi chúng ta trưởng thành, chúng ta cần những thứ như bánh. Chúa Giê-xu phán với Sa-tan khi Sa-tan cám dỗ Ngài về việc khiến đá trở thành bánh:

“Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng cũng nhờ mọi lời nói từ miệng Đức Chúa Trời.”

Ma-thi-ơ 4:4

Lời của Đức Chúa Trời Không Chỉ Là Sữa, Mà Còn Là Bánh.

Khi chúng ta trưởng thành, chúng ta cần thức ăn đặc và điều này cũng đã được cung ứng. Trong Hê-bơ-rơ đoạn 5, tác giả đang nói đến những người Do Thái, những người có kiến thức về Kinh Thánh từ sự giáo dục của họ. Tác giả đang nói với họ những

điều mà Đức Chúa Trời muốn nói với một số người trong chúng ta rằng: “Con nên làm tốt hơn điều con đang làm.” Họ có kiến thức về Kinh Thánh, nhưng họ không biết sử dụng nó.

“Đáng lẽ, bây giờ anh em phải làm thầy rồi, thế mà anh em vẫn cần người ta dạy những điều sơ học của lời Đức Chúa Trời cho anh em. Anh em vẫn còn phải uống sữa thay vì dùng thức ăn đặc.”

Hê-bơ-rơ 5:12

Dấu hiệu về sự non nớt của họ là gì? Họ chỉ có tiêu hóa những lẽ thật cơ bản đơn giản nhất.

“Ai chỉ uống sữa thì chưa hiểu đạo công chính, vì còn thơ ấu. Nhưng thức ăn đặc dành cho người trưởng thành, là cho những người nhờ thực hành mà luyện tập khả năng phân biệt điều lành và điều dữ.”

Câu 13–14

Để trưởng thành, bạn phải luyện tập các giác quan của mình. Bạn phải thực hành. Bạn phải áp dụng Lời của Đức Chúa Trời, bạn phải sử dụng nó để nhận thấy tình trạng của chính mình và nhận ra những thế lực mà bạn cần đối phó. Đó là cách để trưởng thành.

Nếu bạn không bao giờ nghiêm túc áp dụng Lời của Đức Chúa Trời và nếu bạn không sống theo Lời của Đức Chúa Trời, bạn sẽ không bao giờ trở nên trưởng thành. Bạn sẽ không có khả năng uống nhiều sữa hơn hoặc chỉ ăn được một ít bánh mà thôi. Nhưng

thức ăn đặc chỉ dành cho những người đã thực hành. Nó dành cho những người thực hành - những người đã áp dụng Lời Chúa một cách siêng năng và thường xuyên trong đời sống của họ.

4. Soi sáng tâm trí

Trong Thi Thiên 119, một câu quen thuộc đối với nhiều người, tác giả nói với Chúa rằng:

“Sự bày giải lời Chúa, soi sáng cho, ban sự thông hiểu cho người thật thà.”

Thi Thiên 119:130

Sự giải bày Lời của Đức Chúa Trời đi vào tâm trí bạn và đi vào lòng bạn sẽ đem đến sự sáng. Điều này khác với giáo dục. Bạn có thể được giáo dục và vẫn hoàn toàn ở trong bóng tối. Làm sao tôi biết điều đó? Bởi vì tôi được giáo dục ở trình độ cao, nhưng vẫn hoàn toàn ở trong bóng tối mãi cho đến khi ánh sáng của Lời Đức Chúa Trời chiếu sáng vào cuộc đời tôi. Hãy nhớ rằng giáo dục không phải là ánh sáng.

Nhiều năm trước, tôi đã làm việc với các sinh viên Châu Phi ở Đông Phi, một trong những mong muốn của các em là có được một nền giáo dục. Tại một thời điểm, tôi đã viết một luận văn ngắn cho các em với tựa đề là: “Bạn đang tìm kiếm nền giáo dục, nhưng có phải bạn cũng đang tìm kiếm sự khôn ngoan không?” Tôi chỉ ra rằng sự khôn ngoan và sự giáo dục không giống nhau. Tôi cũng chỉ ra một thực tế đã gây sốc cho một số người: hầu hết những rắc rối trên thế giới là do có những giáo dục ngu ngốc gây ra.

Theodore Roosevelt, cựu tổng thống Hoa Kỳ, từng nói: “Nếu một người là kẻ trộm, anh ta sẽ ăn trộm một toa tàu, nhưng nếu bạn giáo dục cùng một người như thế, anh ta sẽ ăn cắp toàn bộ đường ray!” Xin lưu ý rằng sự giáo dục là một điều hữu ích. Nhưng nó không phải là ánh sáng. Trong thực tế, như tôi nói, một số người có giáo dục rất cao lại bị chìm sâu trong bóng tối thăm thẳm. Chỉ có sự giải bày Lời của Đức Chúa Trời mới đem đến ánh sáng.

5. *Chữa lành thể xác*

Lời của Đức Chúa Trời đem đến sự chữa lành về thể xác - tôi có thể nói vài điều từ kinh nghiệm cá nhân của chính tôi. Hãy bắt đầu bằng việc xem Thi Thiên 107:17

“Kẻ ngu dại bị khốn khổ vì sự vi phạm và sự gian ác mình;”

Thi thiên 107:17

Đã bao giờ chuyện này xảy ra với các bạn chưa: một số người trong chúng ta đau bệnh bởi vì chúng ta đã có một lối sống sai lầm? Trong nhiều năm, nhiều người đã đến với tôi để được cầu nguyện chữa lành. Rất hiếm khi họ nhận ra rằng nguồn gốc của những nan đề của họ là vì chính lối sống sai trật của họ. Tuy nhiên, Kinh Thánh nói về kẻ ngu dại rằng: vì sự vi phạm và gian ác của họ đã gây cho họ đau khổ.

“Lòng chúng nó góm ghê các thứ đồ ăn; Họ đến gần cửa sự chết. Bấy giờ trong cơn gian truân họ kêu cầu Đức Giê-hô-va, Ngài bèn

*giải cứu họ khỏi điều gian nan. Ngài ban Lời
Ngài chữa họ lành, rút họ khỏi cái huyết.”*

Câu 18–20

Những người được nhắc đến ở đây đều là đã đến lúc chết. Bác sĩ không thể làm gì hơn nữa cho họ. Tôi thấy rằng mọi người thường thôi không cầu nguyện nữa khi họ cảm thấy đã muộn màng. Những người được mô tả trong Thi Thiên 107 đang ở ngưỡng cửa của sự chết và đột nhiên điều đó đã giúp họ nhớ đến sự cầu nguyện. Kết quả là Đức Chúa Trời đã đem Lời Ngài đến và chữa lành cho họ.

Hãy lưu ý rằng có ba điều mà Đức Chúa Trời làm khi Ngài đem Lời Ngài đến đó là: Ngài cứu, Ngài chữa lành và Ngài giải phóng. Ba hành động vĩ đại của lòng thương xót của Đức Chúa Trời — cứu vớt khỏi tội lỗi, chữa lành khỏi bệnh tật và giải phóng khỏi quyền lực của ma quỷ — được thực hiện chủ yếu qua Lời của Ngài.

Nhiều Cơ-đốc nhân đang tìm kiếm một số mục sư, những người sẽ đặt tay lên họ và cầu nguyện cho họ để được chữa lành. Điều đó cũng có thể xảy ra. Nhiều người đã đến với tôi, họ nghĩ rằng nếu tôi cầu nguyện cho họ, họ sẽ được chữa lành. Nhưng họ đã không được chữa lành. Trong thực tế, sự quan ngại của tôi đó là họ thực sự chỉ tìm đến Derek Prince chứ không phải tìm đến Chúa. Nhưng hãy để tôi nói cho bạn biết điều này: bạn có thể được chữa lành mà không cần bất kỳ mục sư nào nếu bạn nhận được Lời của Đức Chúa Trời — vì Ngài đã đem Lời Ngài đến và chữa lành

cho họ, và giải phóng họ khỏi những đau khổ mà họ đã chịu đựng.

Đây là câu yêu thích của tôi, đã đưa tôi ra khỏi bệnh viện khi mà không có thuốc men nào giúp đỡ tôi được: Châm Ngôn 4:20–22. Đây là bản dịch *King James*, bởi vì đó là cách tôi đọc nó lần đầu tiên:

“Hỡi con, hãy chăm chỉ về các lời ta, khá nghiêng tai nghe những bài giảng thuyết ta. Các lời ấy chớ để xa khỏi mắt con, hãy giữ lấy nơi lòng con. Vì lời ấy là sự sống cho người nào tìm được nó, và sự khỏe mạnh cho toàn thân thể của họ.”

Lời của Đức Chúa Trời sẽ là sự khỏe mạnh cho toàn thân thể của chúng ta.

Tôi đã ở bệnh viện khoảng bảy tháng. Các bác sĩ đã không chữa lành cho tôi và tôi đã nói: “Nếu tôi có đức tin, tôi biết Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho tôi.” Sau đó, tôi đã nhận được câu Kinh thánh mà tôi đã đề cập trước đó: “Đức tin đến bởi sự người ta nghe, và nghe Lời của Đức Chúa Trời...” Tôi bắt đầu hy vọng. Sau đó, tôi bắt đầu xem lại Kinh Thánh một lần nữa với một hy vọng mới. Tuy nhiên, tôi lại gặp một rắc rối.

Tôi đã từng là một nhà triết học chuyên nghiệp, và công việc của các nhà triết học là làm cho những điều đơn giản trở nên phức tạp. Vì vậy, tôi không thể nhận lấy Lời của Đức Chúa Trời một cách đơn giản được. Tôi đã đọc hết lời hứa này đến lời hứa khác về sự chữa lành của Đức Chúa Trời, nhưng tôi nghĩ: “Điều

đó chỉ có nghĩa là Ngài chữa lành cho tâm hồn tôi. Ngài không thực sự quan tâm đến thân thể tôi – thân thể sẽ hư hoại. Dù như thế nào đi nữa, thân xác cũng sẽ chết.” Ví dụ như khi tôi đọc: “*Hỡi linh hồn ta, khá ngợi khen Đức Giê-hô-va....Ấy là Ngài tha thứ các tội ác người, chữa lành mọi bệnh tật người*” (Thi thiên 103:1,3) tôi sẽ nói: “Điều đó chỉ có nghĩa là bệnh của tâm hồn tôi mà thôi.”

Nhưng khi tôi nhận lấy câu Châm Ngôn 4:20–22, tôi không còn có thể nhận thêm điều đó nữa. Trong đoạn đó, Đức Chúa Trời nói rõ ràng lời của Ngài là “*sự sống cho người nào tìm được nó, và sự khỏe mạnh cho toàn thân thể của họ.*” Phản ứng của tôi cho điều đó là: “Ngay cả một nhà triết học cũng không thể lý giải *thân thể* có nghĩa gì khác ngoài thân thể là *thân thể*. Lời của Đức Chúa Trời là sức khỏe cho toàn thân thể tôi.”

Khi tôi nhìn vào ghi chú ở ngoài lề, từ ngữ thay thế cho *sự khỏe mạnh* là “thuốc”. Tôi đã từng là một hộ lý ở bệnh viện quân y. Tôi tự nhủ: “Mọi người uống thuốc như thế nào?” Câu trả lời là mỗi ngày ba lần sau bữa ăn. Vì vậy, đó là điều tôi đã làm. Trong khoảng thời gian ba hoặc bốn tháng, tôi lấy Lời của Đức Chúa Trời làm thuốc của tôi mỗi ngày ba lần sau mỗi bữa ăn. Kết quả Đức Chúa Trời ban cho tôi từ việc đọc và tin vào Lời Ngài là sự chữa lành hoàn toàn và vĩnh viễn và sự khỏe mạnh đó là tại một trong những vùng khí hậu khắc nghiệt nhất trên thế giới — Sudan.

6. Đắc thắng tội lỗi và Sa-tan

Trong Thi Thiên 119, tác giả đưa chúng ta đến ngay trọng tâm của toàn bộ câu hỏi về một cuộc đời thánh sạch và đắc thắng:

“Người trẻ tuổi phải làm sao cho đường lối mình được trong sạch? Phải cẩn thận theo lời Chúa. Tôi đã giấu lời Chúa trong lòng tôi, để tôi không phạm tội cùng Chúa.”

Thi Thiên 119:9,11

Nhiều bạn trẻ ngày nay đặt câu hỏi liệu sống một đời sống trong sạch có thực sự là điều khả thi không? Hầu hết các nhà giáo dục của chúng sẽ nói cho chúng biết là không. Một số nhà giáo dục khuyến cáo làm điều mà họ gọi là “quan hệ tình dục an toàn” (safe sex) nhưng thật sự sẽ không bao giờ an toàn cả. Nhưng Kinh Thánh nói rằng một người trẻ tuổi, hãy cẩn thận làm theo Lời Chúa để có thể sống một đời sống thánh sạch.

Tôi cảm ơn Chúa vì khi tôi làm việc giữa vòng giới trẻ Châu Phi, tôi thấy những lời đó được ứng nghiệm hết lần này đến lần khác. Những bạn trẻ này trở nên trong sạch và sống một đời sống trong sạch vì họ đã chú ý (cẩn thận làm theo) Lời của Đức Chúa Trời. Có người đã từng nói: “Hoặc tội lỗi sẽ kéo bạn ra khỏi Kinh Thánh hoặc Kinh Thánh sẽ kéo bạn ra khỏi tội lỗi.”

Tác giả Thi Thiên nói lên lời chứng này: Còn về công việc loài người, tôi nhờ lời môi Chúa

phán mà giữ lấy mình khỏi các con đường của kẻ hung bạo.

Thi Thiên 17:4

Có một vũ khí để đối phó với ma quỷ - gươm của Đức Thánh Linh. Trong Ê-phê-sô 6:17 nói: “*Hãy... cầm gươm của Thánh Linh, là lời Đức Chúa Trời.*” Khi chúng ta cầm lấy gươm — Lời của Đức Chúa Trời — và bắt đầu sử dụng nó trong đức tin, nó sẽ ban chúng ta sự khôn ngoan và thẩm quyền siêu nhiên. Bạn có nhớ những gì chúng ta đã học trước đó trong Ma-thi-ơ đoạn 4 không? Khi Chúa Giê-xu gặp Sa-tan, Ngài đã đối phó với hắn chỉ với một vũ khí đó là: “*Có Lời chép rằng*”

7. Tẩy sạch và thánh hóa

Phao-lô gợi gắm những lời sau đây đến những người chồng. Tuy nhiên, sự nhấn mạnh chính yếu của những gì ông đang nói không chỉ là về mối quan hệ giữa chồng và vợ, mà còn nói về mối quan hệ của Đấng Christ như chú rể với cô dâu là Hội Thánh của Ngài. Phao-lô nói cho chúng ta biết có hai sự cung ứng quan trọng mà Đấng Christ (là Đấng Cứu Rỗi và là Chúa và cũng là chú rể của Hội Thánh) đã làm cho Hội Thánh.

“Hỡi người làm chồng, hãy yêu vợ mình, như Đấng Cơ Đốc đã yêu Hội Thánh, xả thân vì Hội Thánh, để thánh hóa Hội Thánh, sau khi dùng nước và lời Ngài thanh tẩy Hội Thánh, nhằm trình diện trước mặt Ngài một Hội

Thánh vinh quang, không vết, không nhăn, không gì giống như vậy, nhưng thánh sạch và toàn hảo.”

Ê-phê-sô 5:25–27

Sự cung ứng đầu tiên của Đấng Christ là Ngài đã chuộc chúng ta bằng huyết của chính Ngài. Nhưng có điều gì đó tốt hơn nữa: Ngài có thể tẩy sạch chúng ta và thánh hóa chúng ta bởi việc tắm rửa chúng ta bằng nước và bằng Lời Ngài. Lời của Đức Chúa Trời thánh hóa chúng ta và tẩy sạch chúng ta.

Giăng nói về Chúa Giê-xu: “Đức Chúa Giê-xu Cơ Đốc là Đấng đã đến bởi nước và huyết” (I Giăng 5:6) — không chỉ bởi nước mà thôi, mà còn bởi huyết. Bởi huyết của sự hy sinh của Ngài, Ngài đã cứu chuộc chúng ta. Nhưng bởi nước của Lời Ngài, Ngài tẩy sạch và thánh hóa chúng ta. Chúng ta cần cả hai. Chúng ta được cứu chuộc bởi huyết Ngài và chúng ta có thể được thanh tẩy bởi Lời Ngài.

8. Gương soi của chúng ta

Trong thư tín Gia-cơ, chúng ta đọc những lời này về công tác của Lời Đức Chúa Trời làm trong chúng ta, và cách chúng ta tiếp nhận Lời Ngài:

“Vậy, hãy loại bỏ mọi điều ô uế và gian ác đang lan tràn, lấy lòng nhu mì tiếp nhận lời đã trồng trong anh em, là lời có thể cứu chuộc linh hồn anh em. Hãy làm theo lời, chớ lấy nghe làm đủ mà lừa dối mình. Vì nếu người nào nghe lời mà không làm theo, thì giống như

người kia soi mặt mình trong gương, ngắm rồi bỏ đi, và quên ngay mặt mình như thế nào. Nhưng người nào xem xét kỹ luật pháp toàn hảo này, là luật pháp đem lại sự tự do, và bền tâm suy xét, không phải chỉ nghe rồi quên đi, nhưng thực hành luật đó, thì sẽ được phước trong công việc mình.”

Gia-cơ 1:21-25 NASB

Khi Lời của Đức Chúa Trời đến với chúng ta, chúng ta có hai nghĩa vụ: tiếp nhận lời Chúa với sự khiêm nhường và hành động theo những gì Lời Chúa nói. Gia-cơ dùng ví dụ về một tấm gương. Ông nói rằng khi chúng ta đọc Lời của Đức Chúa Trời và để cho chính mình đối mặt với nó, nó giống như một tấm gương được đặt trước mắt chúng ta. Nó chỉ cho chúng ta thấy chúng ta thực sự trông như thế nào? — không phải ngoại hình của chúng ta mà là tính cách và phẩm chất bên trong của chúng ta.

Gia-cơ cho biết rằng khi bạn nhìn vào một tấm gương về phương diện tự nhiên, nếu bạn thấy có cái gì đó không ổn thì điều cần phải làm là giải quyết nó. Nếu tóc của bạn bị rối, bạn sẽ chải tóc. Nếu mặt bạn bẩn, bạn sẽ rửa mặt. Bạn hành động theo những gì bạn thấy trong gương. Điều này cũng đúng khi bạn nhìn vào tấm gương của Lời Đức Chúa Trời. Bạn cần thấy bản chất thuộc linh của bạn trong nó và hành động theo bất cứ điều gì nó chỉ cho bạn thấy rằng bạn cần phải làm.

Đây là một quan điểm đáng khích lệ khi chúng ta nhìn vào tấm gương đó:

“Đức Chúa Trời đã làm cho Đấng [Đức Chúa Giê-xu] không hề biết tội lỗi, trở nên tội lỗi vì chúng ta, để trong Đấng ấy chúng ta được trở nên công chính trước mặt Đức Chúa Trời.”

II Cô-rinh-tô 5:21

Bởi vì có Chúa Giê-xu, khi chúng ta nhìn vào tấm gương, chúng ta không nhìn thấy mình trong tình trạng tội lỗi của mình nữa. Thay vào đó, chúng ta thấy chính mình với sự công bình của Đức Chúa Trời đã được bày tỏ cho chúng ta qua đức tin trong Đấng Christ.

9. Đấng phán xét của chúng ta

Sự phán xét không phải là điều mà chúng ta muốn suy nghĩ đến, nhưng thực tế của vấn đề là sự phán xét là một phần trong sự liên hệ của Đức Chúa Trời với con người. Hơn nữa, trong phương án cuối cùng, thì Đấng phán xét cuối cùng chính là Đức Chúa Trời.

Điều này được trình bày rõ ràng trong toàn bộ Kinh Thánh. Đức Chúa Trời được nói đến như là Đấng thẩm phán cuối cùng của toàn thể nhân loại. Một ngày nào đó tất cả chúng ta sẽ phải khai trình với Chúa.

Chúng ta thấy lẽ thật này ở trong một số đoạn của Kinh Thánh. Hãy xem một vài trong số chúng:

“Nguyện Đức Giê-hô-va, là Đấng đoán xét, ngày nay xét đoán...”

Các-quan-xét 11:27

“Quả hẳn có Đức Chúa Trời xét đoán trên đất.”

Thi Thiên 58:11

“Nếu anh em xưng Ngài là Cha, là Đấng không thiên vị, phán xét mỗi người theo công việc họ làm, thì hãy đem lòng kính sợ mà sống trong thời kỳ ở trọ này.”

I Phi-e-rơ 1:17

Chúng ta phải đối mặt với thực tế này: có sự phán xét và thẩm phán tối cao của tất cả là Đức Chúa Trời. Kinh Thánh cho thấy rằng có một trật tự thiêng thượng của sự phán xét: Đức Chúa Trời có kế hoạch của Ngài về sự phán xét sẽ xảy ra như thế nào. Nói đơn giản là Đức Chúa Cha là thẩm phán, nhưng Ngài đã giao quyền phán xét cho Chúa Giê-xu. Và Chúa Giê-xu đã lập nên Lời phán xét.

Chúng ta hãy xem cách Đức Chúa Cha giao quyền phán xét cho Đức Con. Chúa Giê-xu nói rằng:

“Cha cũng không phán xét ai hết, nhưng giao trọn quyền phán xét cho Con, để mọi người đều tôn kính Con, cũng như tôn kính Cha vậy. Ai không tôn kính Con, thì cũng không tôn kính Cha là Đấng đã sai Con đến.”

Giăng 5:22–23

Đức Chúa Cha ban thẩm quyền cho Chúa Giê-xu, Đức Con để thực thi sự phán xét bởi vì Ngài là Con Người. Ngài đã làm điều này vì hai lý do: để mọi người tôn vinh Đức Con như họ đã tôn vinh Đức Chúa

Cha và bởi vì Chúa Giê-xu là Con Người. Không chỉ Chúa Giê-xu là Con Đức Chúa Trời, nhưng Ngài cũng là Con của Con Người. Là Con của Con Người, nên Ngài hiểu chúng ta - những điểm yếu của chúng ta, sự yếu đuối của chúng ta, và những cám dỗ của chúng ta. Ngài là một thẩm phán công bình và nhân từ bởi vì Ngài chia sẻ bản chất của chúng ta.

Chúng ta cũng cần phải hiểu lẽ thật này: Đức Con đã ủy thác thẩm quyền của Ngài để phán xét theo Lời Ngài. Chúa Giê-xu giải nghĩa:

“Nếu người nào nghe lời Ta, mà không vâng giữ, thì không phải Ta phán xét người đó. Vì Ta đến không phải để phán xét thế gian, nhưng để cứu chuộc thế gian. Người nào chối bỏ Ta, không chịu tiếp nhận lời Ta, thì đã có một quan tòa xét xử; chính lời Ta đã nói sẽ xét xử họ trong ngày cuối cùng.”

Giăng 12:47–48

Cuối cùng, sự phán xét mà chúng ta sẽ phải đối mặt không phải là Đức Cha, cũng không phải là Đức Con. Mà sự phán xét ấy sẽ là Lời.

Có một yếu tố cho vấn đề phán xét này mà chúng ta cần phải cân nhắc: tự xét lấy mình. Trong I Cô-rinh-tô, Phao-lô cho chúng ta một ứng dụng rất thực tế. Nói về những người đã chuốc lấy sự phán xét của Đức Chúa Trời vì dự lễ tiệc thánh của Chúa cách không xứng đáng, nhưng Phao-lô nói rằng chúng ta không cần phải chịu đựng sự phán xét đó trên chính mình.

“Nếu chúng ta tự xét mình, thì sẽ không bị phán xét.”

I Cô-rinh-tô 11:31

Chúng ta có thể thoát khỏi sự phán xét của Đức Chúa Trời nếu chúng ta tự xét lấy mình. Bằng cách nào? Bằng cách nhìn vào tấm gương của Lời Chúa, chấp nhận những gì Lời Chúa cho chúng ta thấy và nhận ra rằng nó không chỉ là tấm gương mà còn là thẩm phán của chúng ta. Sự khiêm nhường, sự ăn năn, và sự vâng lời Lời Chúa sẽ giải thoát chúng ta khỏi sự sợ hãi của sự phán xét.

Kinh Thánh nói về “câu trả lời của một lương tâm tốt” là một đòi hỏi khi chúng ta xưng nhận đức tin của chúng ta trong Đấng Christ qua sự báp têm (I Phi-e-rơ 3:21). Làm thế nào chúng ta có thể có câu trả lời của một lương tâm tốt? Khi chúng ta thấy những yêu cầu đó trong Lời của Đức Chúa Trời và áp dụng những tiêu chuẩn đó cho đời sống của chúng ta. Kết quả là chúng ta không còn cần phải sợ sự phán xét của Đức Chúa Trời nữa. Chúng ta đã tự xét lấy mình bằng Lời Chúa; do đó, chúng ta không phải đối mặt với sự phán xét của Đức Chúa Trời trong đời sống của chúng ta.

Sơ Lược Về Chín Tác Động Của Lời Chúa

Khi chúng ta kết luận cuốn sách nhỏ này, hãy để tôi tóm tắt chín tác động của Lời của Đức Chúa Trời.

- Lời của Đức Chúa Trời tạo ra đức tin.
- Lời của Đức Chúa Trời là hạt giống của sự tái sinh.

- Lời của Đức Chúa Trời là sự nuôi dưỡng thuộc linh.
- Lời của Đức Chúa Trời soi sáng tâm trí.
- Lời của Đức Chúa Trời chữa lành thể xác.
- Lời của Đức Chúa Trời đem đến sự đắc thắng trên tội lỗi và Sa-tan.
- Lời của Đức Chúa Trời thanh tẩy và thánh hóa.
- Lời của Đức Chúa Trời là một tấm gương thuộc linh.
- Lời của Đức Chúa Trời là thẩm phán tối cao của chúng ta.

Chúng ta hãy nắm bắt ý nghĩa của thẩm quyền và quyền năng của Lời Chúa bằng cách trình bày lại những lẽ thật mà chúng ta đã khám phá trong suốt chặng đường, và cầu nguyện để Đức Chúa Trời giúp chúng ta bước đi trong những lẽ thật đó.

“Tôi khẳng định rằng nếu tôi tiếp nhận Kinh Thánh như là lời của con người thì nó sẽ không hành động cách trọn vẹn trong tôi. Nhưng nếu tôi tiếp nhận nó như Lời của Đức Chúa Trời, thì nó sẽ hành động cách hiệu quả trong tôi. Khi tôi đọc Kinh Thánh, tôi đã dành thời gian để nói với Chúa: “Con tin đây là Lời của Ngài. Con nhận nó như Lời Ngài. Hãy để Lời Chúa hành động trong con tất cả mọi điều mà Ngài đã sai lời Ngài đến để làm cho con, trong mọi lĩnh vực của đời sống con – tâm linh, tâm hồn và thân thể - bởi vì con tin điều đó.”

Chúa kính yêu ơi! Cảm ơn Ngài vì đã cung ứng Lời của Ngài. Xin hãy giúp con hiểu lời Ngài, hấp thụ, khiến lời ấy trở thành một phần trong cuộc đời con, và bước theo nó theo cách đem lại sự vinh hiển cho Ngài và cho Danh của Chúa Giê-xu. Vì đó là Danh cao quý. Con cầu nguyện. Amen.

Giới Thiệu Về Tác Giả

Derek Prince (1915 - 2003) sinh ra ở Ấn Độ, cha mẹ ông là người Anh. Là một học giả tiếng Hy-Lạp và tiếng La-tinh tại trường Đại học Eton và Cambridge, nước Anh, ông cũng nhận được Học Bổng để học về Triết học Cổ đại và Hiện đại tại trường King's College. Ông cũng nghiên cứu một số ngôn ngữ hiện đại, bao gồm tiếng Hê-bơ-rơ và A-ra-mít, tại Đại học Cambridge và Đại học Hebrew ở Giê-ru-sa-lem.

Khi phục vụ trong quân đội Anh trong Thế Chiến II, ông bắt đầu học Kinh Thánh và kinh nghiệm cuộc gặp gỡ đổi đời với Chúa Giê-xu Christ. Trong cuộc gặp gỡ này, ông đã đưa ra hai kết luận: Thứ nhất, Chúa Giê-xu Christ là Đấng sống; Thứ hai, Kinh Thánh là một cuốn sách chân thật, phù hợp, không bao giờ lỗi thời. Những kết luận này đã làm thay đổi cả cuộc đời của ông, và sau đó ông đã tận hiến đời mình cho việc nghiên cứu và giảng dạy Kinh Thánh.

Ân tứ chính của Derek là giải thích Kinh thánh và giảng dạy một cách rõ ràng và đơn giản để giúp xây dựng nền tảng đức tin cho hàng triệu người. Cách tiếp cận phi hệ phái, phi tôn giáo của ông đã làm cho sự dạy dỗ của ông phù hợp và hữu ích cho mọi người từ mọi nguồn gốc chủng tộc và tôn giáo.

Ông là tác giả của hơn 50 cuốn sách, 600 audio và 100 bài dạy qua video, trong đó nhiều sự dạy dỗ của ông đã được dịch và xuất bản qua hơn 100 ngôn ngữ

khác nhau. Đài phát thanh hàng ngày của ông được dịch sang tiếng Ả-Rập, Trung Hoa (Hạ Môn, Quảng Đông, Quan Thoại, Thượng Hải, Sán Đầu), Croatia, Đức, Malagasy, Mông Cổ, Nga, Samoan, Tây Ban Nha, Bahasa Indonesia và Tongan. Chương trình phát thanh của ông tiếp tục vươn đến nhiều người trên khắp thế giới.

Chức vụ Derek Prince tiếp tục sứ vụ tiếp cận với các tín hữu ở hơn 140 quốc gia với sự dạy dỗ của Derek, hoàn thành sự ủy thác là tiếp tục “cho đến khi Chúa Giê-xu tái lâm.” Điều này được thực hiện qua việc tiếp cận rộng rãi hơn của 30 văn phòng Derek Prince trên toàn thế giới, bao gồm công tác chính yếu ở Úc Châu, Ca-na-đa, Trung Quốc, Pháp, Đức, Hà Lan, New Zealand, Na Uy, Nga, Nam Phi, Thụy Sĩ, Anh Quốc, Hoa Kỳ. Để biết thông tin hiện tại về các địa điểm này và các địa điểm khác trên toàn thế giới, hãy truy cập www.derekprince.com

Để truy cập thêm những sự dạy dỗ Kinh Thánh chất lượng cao hơn của Derek Prince, vui lòng truy cập: <https://vi.dpmvietnam.org/> và <https://en.dpmvietnam.org/> hoặc quét mã QR

QUYỀN NĂNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Tác giả: Derek Prince

Địch giả: David Tô

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

53 Tràng Thi - Hoàn Kiếm - Hà Nội

ĐT: (024) 37822845 - Fax: (024) 37822841

Email: nhaxuatbantongjiao@gmail.com

Chịu trách nhiệm xuất bản

Giám đốc - Tổng biên tập

Nguyễn Công Oánh

Biên Tập: Nguyễn Thị Hà

Biên Tập kỹ thuật: Tô Ngọc Phục Sinh

Trình bày - Sửa bản in: Tô Ngọc Hoàng Bích

Đơn vị liên kết: Bà Trần Thị Ngọc Thi

Địa chỉ: Công ty TNHH DV-TM-SX-In Thiên

Ngôn, 134/8 Hoàng Hoa Thám, Phường 12,

quận Tân Bình, thành phố Hồ Chí Minh.

In 3.000 bản, khổ 12 x 20 (cm)

In tại: Cty TNHH DV-TM-SX-IN Thiên Ngôn, 134/8

Hoàng Hoa Thám, Phường 12, quận Tân Bình,

thành phố Hồ Chí Minh.

Số ĐKXB: 19 - 2019/CXBIPH/29-02/TG

Mã ISBN: 978-604-61-6067-0

QĐXB: 19/QĐ-NXBTG ngày 17 tháng 1 năm 2019

In xong và nộp lưu chiểu quý I năm 2019